

A Pécsi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
Bf.II.34/2025/4. szám

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2025. évi július hó 30. napján megtartott tanácsülésen meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság a költségvetési csalás bűntette és más bűncselekmény miatt **Terhelt1** ellen indult büntetőügyben a Pécsi Törvényszék 24.B.248/2024/9. számú ítéletét akként változtatja meg, hogy a vádlottal szemben alkalmazott vagyonekpozást mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

I.

- [1] A Pécsi Törvényszék a 2025. március 20-án megtartott előkészítő ülésen kihirdetett 24.B.248/2024/9. számú ítéletében Terhelt1 vádlottat a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 396. § (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott és az (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő költségvetési csalás bűntette, valamint a Btk. 403. § (1) bekezdés b) pontjában meghatározott, folytatólagosan elkövetett számvitel rendje megsértésének bűntette miatt, halmazati büntetésül 2 év börtön fokozatú szabadságvesztésre, 200 napi tétel pénzbüntetésre, valamint 3 év gazdálkodó szervezet vezetése foglalkozástól eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. A büntetés elrendelése esetére a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napban határozta meg. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 2.000 forintban állapította meg. Az ekként kiszabott, összesen 400.000 forint pénzbüntetés megfizetésére 20 havi részletfizetést engedélyezett. Rendelkezett a pénzbüntetés vagy annak meg nem fizetett része szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról, a lefoglalt bűnjelekről, valamint a bűnügyi költség viseléséről is. A vádlottal szemben 13.510.000 forint erejéig vagyonekpozást rendelt el.

- [2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védője a vagyonek Kobzás mellőzése céljából fellebbezett.
- [3] A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség az átiratában a védelmi fellebbezéseket más okból alaposnak tartva a vagyonek Kobzásra vonatkozó rendelkezés mellőzésére, egyebekben az ítélet helybenhagyására tett indítványt.

[4] **II.**

- [5] A másodfokú bíróság a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 590. § (3) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletének kizárólag a fellebbezésekkel sérelmezett rendelkezését, továbbá – a Be. 590. § (7) bekezdése szerint hivatalból – az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezéseket bírálta felül, mely – figyelemmel a Be. 590. § (5) bekezdésére is – kiterjedt a hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabályok megtartására, illetve arra, hogy helytálló-e a bűnösség megállapítására és a cselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezés.
- [6] Az elsőfokú bíróság a büntetőeljárási szabályokat betartotta; a vádlott beismerésének a Be. 504. § (2) bekezdése alapján történő elfogadására, míg az ítéletnek a Be. 562. § (4) bekezdése szerinti rövidített indokolására is jogszerűen került sor. Ezen túlmenően az elsőfokú bíróság az eljárása során nem vétett olyan, a Be. 607. § (1) bekezdésében, illetve a Be. 608. § (1) bekezdésében meghatározott ún. abszolút, illetve a Be. 609. § (1) bekezdésében nevesített kihatással bíró, ún. relatív eljárási szabálysértést, mely alapján az ítéletét hatályon kívül kellett volna helyezni; az ítélet érdemi felülbírálatának ezért nem volt eljárásjogi akadálya.
- [7] Miután a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be, a másodfokú bíróság a Be. 591. § (2) bekezdésének a) pontja értelmében nem vizsgálta az ítélet megalapozottságát, és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.
- [8] Törvényes a vádlott büntetőjogi felelősségére vont következtetés és a cselekményeinek minősítése is megfelel a büntető anyagi jogszabályoknak.

[9] **III.**

- [10] Az elsőfokú bíróság a vádlott cselekményeire a Btk. 81. § (1)-(3) bekezdései szerint irányadó halmazati büntetési tételt részben pontatlanul állapította meg; a vádlott cselekményeire a törvény – helyesen – öt évtől *tizenhárom évet el nem érő* szabadságvesztés kiszabását rendeli el, melynek a Btk. 80. § (2) és (3) bekezdései szerinti középértéke kilenc évi szabadságvesztés.
- [11] A Be. 590. § (3) bekezdése alapján a kiszabott büntetések felülbírálatára sem kerülhetett sor, mert a védelmi fellebbezések kizárólag az intézkedés (vagyonek Kobzás) alkalmazását sérelmezték.
- [12] A védelem álláspontja szerint a vagyonek Kobzás alkalmazására a Btk. 74. § (5) bekezdés c) pontja alapján nem kerülhetett volna sor tekintettel arra, hogy a Pécsi Törvényszék 2023. október 25-én jogerőre emelkedett 50.G.20.102/2023/12/I. számú ítéletével a vádlottat

44.708.202 forint megfizetésére kötelezte a Nemzeti Adó- és Vámhivatal felperes javára, annak kereseti kérelme alapján. E a kötelezés összege a kftl 2018. és 2019. adóévekre megállapított adókötelezettségének mértékével egyezett meg. Erre figyelemmel kérte a védő a vagyoneklobzás mellőzését.

- [13] Az elsőfokú bíróság ugyanakkor a vádlottal szemben a kftl által 2020. évben okozott adóhiány összegével azonos összegű vagyoneklobzást alkalmazott, mivel álláspontja szerint ezzel az összeggel a vádlott gazdagodott.
- [14] A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség az átiratában az elsőfokú bíróság fenti indokolásával nem értett egyet. Véleménye szerint a Btk. 74. § (1) bekezdésének a) pontja alapján a vagyoneklobzás alkalmazására nem kerülhetett volna sor, mert az ítéleti tényállás szerint nem a vádlott, hanem – helyesen – a kftl gazdagodott az adóhatóság elől eltitkolt és ekként be nem fizetett általános forgalmi adó 2020. évi 13.510.000 forintos összegével. Arra pedig az irányadó tényállásban semmilyen utalás nincs, hogy ezt az összeget a vádlott bármilyen módon megszerezte volna. Ekként tehát nem a vádlottal, hanem a Btk. 74. § (2) bekezdése értelmében a kftl-t szemben kellett volna vagyoneklobzást elrendelni. Mivel azonban a kftl-t az egyszerűsített felszámolás során – végrehajtható vagyon hiányában – felszámolták és törölték a cégjegyzékből, nincs olyan személy, akivel szemben az intézkedést alkalmazni lehetett volna, ezért annak mellőzésére tett indítványt.
- [15] A fellebbviteli főügyészség indítványa megalapozott.
- [16] A Btk. 74. § (2) bekezdése értelmében vagyoneklobzást el kell rendelni arra a bűncselekmény elkövetéséből eredő, a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett vagyonra is, amellyel más gazdagodott. Ha gazdálkodó szervezet gazdagodott ilyen vagyonnal, a vagyoneklobzást a gazdálkodó szervezettel szemben kell elrendelni.
- [17] Az ítélkezési gyakorlat szerint vagyonszerzésnek tekintendő az is, ha a bűncselekmény a költségvetésbe történő befizetési kötelezettséggel függ össze; az elkövető vagy más személy, illetve gazdasági társaság a költségvetési bevétel csökkenésével azonos mértékű vagyont szerez a befizetés elmulasztásával, így a költségvetési bevétel csökkenésével azonos mértékű vagyoneklobzást kell elrendelni. A vagyoneklobzást erre irányuló indítvány hiányában is alkalmazni kell (*BH 2017. 142.*).
- [18] A Btk. 2022. március 1-jétől hatályos 74. § (5) bekezdés c) pontja szerint pedig nem rendelhető el vagyoneklobzás az (2) bekezdés szerinti vagyonra, ha azzal kapcsolatban a büntetőeljárás tárgyát képező bűncselekménnyel azonos tényállás miatt közigazgatási hatóság, állami adó- és vámhatóság végleges határozatában vagy közigazgatási perben a bíróság jogerős határozatában fizetési kötelezettséget állapított meg, a fizetési kötelezettség erejéig.
- [19] A fenti szabály a hatályba lépése előtt is része volt a bírói gyakorlatnak, hiszen a 95/2011. BK vélemény III. pontja értelmében a kétszeres elvonás tilalmára tekintettel akkor, ha a kiesett bevétel megfizetésére az annak kapcsán eljárni jogosult hatóság az elkövetőt már kötelezte, nincs helye vagyoneklobzás alkalmazásának. Amennyiben a kötelezés nem éri el a bíróság által megállapított bevételkiesés mértékét, az intézkedést – az egyéb feltételek fennállása esetén – a fennmaradó részre kell alkalmazni.
- [20] Az irányadó tényállás szerint a kftl adóbevallásaiban a tényleges bevételek eltitkolásával a vádlott 2020. évben összesen 13.510.000 forint vagyon hátrányt okozott a költségvetésnek (az ítélet [8] pontja). A vagyon hátrány összegét azonban nem a vádlott, hanem a kftl szerezte meg, hiszen az a cég számláján realizálódott azzal, hogy a befizetési kötelezettséget a vádlott elmulasztotta. E vagyon további sorsa azonban ismeretlen.
- [21] A bírói gyakorlat egységes abban, hogy a költségvetési csalás elkövetése esetén – amennyiben azt gazdálkodó szervezet felhasználásával követik el és egyéb körülmény nem

merül fel arra nézve, hogy az adóhiány összegét az elkövető szerzi meg – nem az adott céget ténylegesen irányító természetes személlyel, hanem a vagyoni hátrány összegét ténylegesen megszerző gazdálkodó szervezettel szemben kell a vagyonekbevételek alkalmazni (Btk. 74. § (2) bekezdése). A másodfokú bíróság ezért osztotta a fellebbviteli főügyészség álláspontját abban a tekintetben, hogy a vádlottal szemben vagyonekbevételek elrendelésének a Btk. 74. § (1) bekezdésének a) pontja szerint az irányadónak tekintett tényállás alapján nem lehetett volna helye.

- [22] A fentiek alapján téves a védelem álláspontja abban, mely szerint a vádlottal szemben azért nem lehetett volna helye a 2020. évi adóhiány vonatkozásában a vagyonekbevételek alkalmazásának, mert vele szemben két másik gazdasági évre (2018-2019.) már megállapították a fizetési kötelezettséget. A 2020. évben keletkezett adóhiányt ugyanakkor nem rótták a polgári peres eljárásban a vádlott terhére, ekként – amennyiben a tényállás azt tartalmazta volna, hogy az adóhiány összegét a vádlott szerezte volna meg, tehát ő gazdagodott volna 13.510.000 forinttal – abban az esetben a következetes bírói gyakorlat szerint (95/2011. BK vélemény III. pontja; BH 2017.142.) sem lett volna akadálya a vagyonekbevételek alkalmazásának.
- [23] Miután azonban a fentiek szerint a vagyonekbevételek egyetlen személlyel szemben sem lehet alkalmazni, a másodfokú bíróság annak alkalmazását mellőzte. Ennyiben a vádlott és védője által bejelentett fellebbezések eredményre vezettek.
- [24] Az elsőfokú bíróság egyéb rendelkezései is törvényesnek bizonyultak.
- [25] Mindezek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság fellebbezéssel megtámadott ítéletét a Be. 598. § (2) bekezdése szerinti tanácsülésen eljárva a Be. 606. § (1) bekezdése alapján akként változtatta meg, hogy a vagyonekbevételek alkalmazását mellőzte, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Pécs, 2025. július 30.

Dr. Túri Tamás s.k. a tanács elnöke, Dr. Hudvágner András s.k. előadó bíró, Dr. Kovács Ildikó s.k. bíró

A Pécsi Törvényszék 24.B.248/2024/9. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.II.34/2025/4. számú ítélete folytán – az abban írt változtatással - 2025. évi július hó 30. napján jogerőre emelkedett.

Dr. Túri Tamás s.k.
a tanács elnöke

